

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 67

Phẩm 39: NHẬP PHÁP GIỚI (Phần 8)

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài được nghe pháp nơi Ưu-bà-di Bất Động rồi, chuyên tâm nghĩ nhớ có bao nhiêu lời dạy bảo thấy đều tin tưởng lãnh thọ, tư duy quán sát, đi lần đến thành Đô-tát-la. Lúc vào thành mặt trời đã lặn, Thiện Tài đi khắp phố phường, làng xóm, khắp các ngã đường tìm ngoại đạo Biến Hành.

Phía Đông thành có núi tên là Thiện đức. Giữa đêm Thiện Tài thấy nơi đỉnh núi ấy, cỏ cây núi đồi đều sáng chói như mặt trời mới mọc.

Thấy rồi, Thiện Tài mừng rỡ nghĩ: Ta chắc được gặp Thiện tri thức nơi núi ấy.

Thiện Tài liền ra khỏi thành lên núi đó, thấy ngoại đạo Biến Hành, đi kinh hành chậm rãi nơi khoảng đất bằng trên núi, sắc tướng viên mãn, oai quang chiếu sáng hơn cả Thiên vương Đại Phạm, có mười ngàn trời Phạm chúng vây quanh.

Thiện Tài đến đánh lễ nơi chân Biến Hành, đi quanh vô lượng vòng, đứng trước chấp tay cung kính, thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát? Tôi nghe Thánh giả khéo dạy bảo, xin vì tôi mà giảng nói.

Biến Hành:

–Lành thay! Lành thay! Nay thiện nam! Ta đã an trụ hạnh Bồ-tát đến hết thủy xứ, đã thành tựu môn Tam-muội Phổ quán thế gian, đã thành tựu sức thần thông không nương không tạo, đã thành tựu phổ môn Bát-nhã ba-la-mật.

Nay thiện nam! Ta ở khắp nơi trong thế gian, đủ những loại hình mạo, đủ những thứ hành giải, đủ những thứ chết sống, trong tất cả các loài: Thiên, Long, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Địa ngục, Súc sinh, Diêm-la vương, Nhân phi nhân.

Tất cả các loài hoặc có hạng trụ nơi kiến chấp, hoặc hạng tin vào Nhị thừa, hoặc có kẻ tin ưa đạo Đại thừa. Nơi tất cả chúng sinh như vậy, ta dùng những phương tiện, những môn trí mà làm lợi ích cho họ.

Như là, hoặc vì họ diễn nói tất cả kỹ nghệ nơi thế gian cho họ được đầy đủ trí Đà-la-ni tất cả xảo thuật.

Hoặc vì họ diễn nói bốn Nhiếp pháp tạo phương tiện cho họ hồi hướng về trí Nhất thiết.

Hoặc vì họ diễn nói các môn Ba-la-mật, cho họ hồi hướng về trí Nhất thiết.

Hoặc vì họ tán dương tâm đại Bồ-đề, cho họ chẳng mất tâm đạo Vô thượng.

Hoặc vì họ tán dương những hạnh Bồ-tát, cho họ được hoàn mãn nguyện làm thanh tịnh cõi Phật, cứu độ chúng sinh.

Hoặc vì họ diễn nói hễ tạo nghiệp ác thì bị những khổ báo nơi địa ngục cho họ nhàm lìa những nghiệp ác.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hoặc vì họ diển nói về cúng dường chư Phật, trồng các căn lành, quyết định được quả trí Nhất thiết, cho họ phát sinh tâm hoan hỷ.

Hoặc vì họ khen ngợi những công đức của Như Lai Đẳng Chánh Giác, cho họ thích thân Phật, cầu trí Nhất thiết.

Hoặc vì họ khen ngợi oai đức của chư Phật cho họ ưa thích thân bất hoại của Phật.

Hoặc vì họ khen ngợi thân tự tại của Phật, cho họ cầu thân oai đức không gì che khuất của Như Lai.

Lại, này thiện nam! Trong thành Đô-tát-la này khắp mọi nơi, tất cả tộc loại, trong dân chúng hoặc nam hoặc nữ, ta đều dùng phương tiện thị hiện đồng thân hình như họ, để tùy cơ nghi mà thuyết pháp độ họ.

Chúng nhân ấy đều chẳng biết ta là ai, từ đâu đến, chỉ làm cho người nghe tu hành như thật.

Này thiện nam! Như sự làm lợi ích chúng sinh trong thành này, khắp cõi Diêm-phù-đề, những thành ấp, thôn xóm chỗ có người ở, ta cũng đều làm lợi ích cho mọi người như vậy.

Này thiện nam! Trong châu Diêm-phù-đề có chín mươi sáu chúng đều sinh tri kiến khác nhau rồi sinh kiến chấp. Ở trong những chúng đó, ta đều tạo phương tiện để điều phục cho họ lìa bỏ những kiến chấp.

Như ở châu Diêm-phù-đề, ba cõi thiên hạ kia cũng vậy.

Như đại thiên thế giới, các biển chúng sinh ở vô lượng thế giới khắp mười phương cũng vậy, ta đều ở trong đó, tùy tâm ưa thích của các chúng sinh, dùng những thứ phương tiện, những loại pháp môn để hiện bày những loại sắc thân, dùng đủ các thứ ngôn ngữ âm thanh vì họ thuyết pháp khiến họ được lợi ích.

Này thiện nam! Ta chỉ biết về hạnh Bồ-tát đến tất cả chỗ này.

Còn như chư Đại Bồ-tát, thân cùng đồng với số chúng sinh, được cùng chúng sinh thân không sai khác, dùng thân biến hóa, vào khắp các loài, nơi tất cả xứ đều hiện thọ sinh, hiện ở khắp trước tất cả chúng sinh, ánh sáng thanh tịnh soi sáng khắp thế gian, dùng nguyện vô ngại trụ tất cả kiếp, được những hạnh như lưới Đế Thích không gì bằng, thường siêng tạo lợi ích cho tất cả chúng sinh, hằng ở chung với họ mà không chấp trước, khắp ba đời thấy đều bình đẳng, dùng trí vô ngã soi khắp mọi nơi, dùng tạng đại Bi quán sát tất cả, thì ta làm sao biết được, nói được những hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Phương Nam của xứ này có một nước tên là Rộng lớn, nơi đó có Trưởng giả buôn hương tên là Ưu-bát-la Hoa. Ông đến đó hỏi Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát?

Đồng tử Thiện Tài bèn đánh lễ nơi chân Biến Hành, đi quanh theo phía bên phải vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi rời từ tạ ra đi.

Nhờ Thiện tri thức dạy bảo, Thiện Tài chẳng nghĩ đến thân mạng, chẳng ham của báu, chẳng thích chúng nhân, chẳng mê năm dục, chẳng luyến quyến thuộc, chẳng trọng ngôi vua.

Chỉ nguyện hóa độ tất cả chúng sinh, chỉ nguyện làm nghiêm tịnh tất cả cõi Phật, chỉ nguyện cúng dường tất cả chư Phật, chỉ nguyện chứng biết thật tánh của các pháp, chỉ nguyện tu tập biển công đức lớn của tất cả Bồ-tát, chỉ nguyện tu hành tất cả công đức không bao giờ thoái chuyển, chỉ nguyện hằng ở trong tất cả kiếp dùng sức của đại nguyện tu hạnh Bồ-tát, chỉ nguyện vào khắp tất cả chúng hội đạo tràng của chư Phật, chỉ nguyện nhập một môn Tam-muội mà hiện khắp tất cả môn Tam-muội với thần lực

tự tại, chỉ nguyện ở trong một lỗ chân lông của Phật, thấy tất cả tâm Phật không nằm chán, chỉ nguyện được ánh sáng trí tuệ của tất cả pháp, có thể thọ trì pháp tạng của chư Phật.

Thiện Tài chuyên cầu công đức của tất cả chư Phật và Bồ-tát như vậy, đi dần đến nước Rộng lớn, đến chỗ Trưởng giả Ưu-bát-la Hoa, đánh lễ nơi chân Trưởng giả, đi quanh vô lượng vòng, chấp tay cung kính, thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, muốn cầu trí tuệ bình đẳng của tất cả Phật, muốn viên mãn vô lượng đại nguyện của tất cả Phật, muốn được sắc thân thanh tịnh tối thượng của tất cả Phật, muốn thấy Pháp thân thanh tịnh của tất cả Phật, muốn biết trí thân rộng lớn của tất cả Phật, muốn tu tịnh những hạnh của tất cả Bồ-tát, muốn đạt đủ Tam-muội chiếu sáng của tất cả Bồ-tát, muốn an trụ Tổng trì của tất cả Bồ-tát, muốn diệt trừ tất cả chướng ngại, muốn du hành tất cả thế giới nơi mười phương nhưng tôi chưa biết làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát, để có thể xuất sinh trí Nhất thiết trí.

Trưởng giả nói:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam đã có thể phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Này thiện nam! Ta khéo biết rõ tất cả hương, cũng biết phương pháp điều hợp tất cả hương. Như là tất cả thứ hương, tất cả hương đốt, tất cả hương xoa, tất cả hương bột, ta cũng biết chỗ xuất sinh tất cả thứ hương như vậy.

Ta lại khéo biết hương Thiên, hương Long, hương Dạ-xoa, hương Càn-thát-bà, hương A-tu-la, hương Ca-lâu-la, hương Khẩn-na-la, hương Ma-hầu-la-già, Hương Nhân, hương phi Nhân.

Ta lại khéo biết các thứ hương trị bệnh, hương dứt ác, hương sinh hoan hỷ, hương thêm phiền não, hương diệt phiền não, hương làm cho đối với pháp hữu vi sinh tham đắm, hương làm cho sinh tâm nhầm lìa pháp hữu vi, hương bỏ những kiêu mạn phóng dật, hương phát tâm niệm Phật, hương chứng hiểu pháp môn, hương được Thánh thọ dụng, hương tất cả Bồ-tát sai biệt, hương tất cả quả vị Bồ-tát. Các thứ hương như vậy, hình tướng sinh khởi, xuất hiện thành tựu, cảnh giới phương tiện thanh tịnh an ổn, oai đức nghiệp dụng và cùng chỗ căn bản, ta đều biết rõ cả.

Này thiện nam! Ở nhân gian có thứ hương tên là Tượng tạng, nhân nơi rồng tranh chấp mà sinh. Nếu đốt một hoàn, liền nổi mây hương lớn che trùm vương đô, trong bảy ngày mưa thơm rơi nhẹ. Nếu đeo trên thân chư thiên thân thành màu chân kim. Nếu giắt trong y phục, cung điện, lầu gác, cũng đều thành màu chân kim. Nếu gió thổi vào trong cung điện, chúng sinh ngửi được, thì trọn bảy ngày đêm tràn đầy hoan hỷ, thân tâm diệu lạc, không có các bệnh, chẳng xâm hại nhau, lìa các ưu khổ, chẳng kinh chẳng sợ, chẳng loạn chẳng giận, tâm thương mến nhau, chí ý thanh tịnh. Ta biết như vậy rồi bèn vì họ mà thuyết pháp, làm cho họ quyết định phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Này thiện nam! Núi Ma-la-gia xuất sinh hương chiêm-đàn tên là Ngưu đầu. Nếu dùng hương này xoa trên thân, thì dù vào hầm lửa cũng chẳng bị cháy.

Này thiện nam! Trong biển có hương tên là Vô năng thắng, nếu đem xoa vào trống và các loa ốc, lúc phát ra tiếng thì tất cả quân địch đều tự tan, tháo chạy.

Này thiện nam! Ở bên ao A-nậu-đạt xuất sinh hương trầm thủy tên là Liên hoa tạng, nếu đốt một viên bằng hạt mè, thì mùi hương lan khắp châu Diêm-phù-đề, chúng sinh ngửi hương này thì lìa tất cả tội, giới phẩm thanh tịnh.

Này thiện nam! Núi Tuyết có hương tên là A-lô-na, nếu chúng sinh ngửi hương

này thì tâm họ quyết định lìa những nhiễm chấp, ta vì họ mà thuyết pháp, tất cả đều được Tam-muội Ly cấu.

Này thiện nam! Trong cõi La-sát có thứ hương tên là Hải tạng. Hương này chỉ có Chuyển luân vương dùng. Nếu đốt một viên hương ấy để xông, thì vua và bốn bộ binh đều bay đi trên không.

Này thiện nam! Trong cõi trời Thiện pháp có thứ hương tên là Tịnh trang nghiêm, nếu đốt lên một viên, liền khiến khắp chư Thiên đều niệm Phật.

Này thiện nam! Trời Dạ-ma có thứ hương tên là Tịnh tạng, nếu đốt lên một viên, thì chúng trời Dạ-ma đều vân tập đến chỗ Thiên vương Dạ-ma để nghe pháp.

Này thiện nam! Trong trời Đâu-suất có thứ hương tên là Tiên-đà-bà, nếu đốt lên một viên trước chỗ ngồi của Bồ-tát Nhất sinh bổ xứ, thì nổi mây hương lớn khắp pháp giới, mưa khắp tất cả những thứ vật cúng dường, để cúng dường tất cả chư Phật, Bồ-tát.

Này thiện nam! Cõi trời Thiện biến hóa có thứ hương tên là Đoạt ý, nếu đốt lên một viên thì trong bảy ngày mưa tất cả những thứ trang nghiêm khắp nơi.

Này thiện nam! Ta chỉ biết mỗi phương pháp điều hòa các thứ hương này. Còn như chư Đại Bồ-tát xa lìa tập khí của các pháp, chẳng nhiễm thế dục, dứt hẳn lưới bẫy của chúng ma phiền não, thoát khỏi cõi hữu lậu, dùng hương trí tuệ để tự trang nghiêm, đối với các thế gian đều không nhiễm vương, thành tựu đầy đủ giới không chấp trước, trí thanh tịnh không chấp trước, đi trong cảnh không chấp trước, ở tất cả xứ đều không chấp trước, tâm ý bình đẳng, không chấp trước, không nương tựa, thì ta làm sao biết được diệu hạnh đó, nói được công đức đó, hiểu được môn giới thanh tịnh của các vị đó, biểu hiện được công hạnh không sai lầm của các vị ấy làm, rõ được thân, khẩu, ý lìa nhiễm của các vị đó.

Này thiện nam! Phương Nam của xứ này có một thành lớn tên là Lâu các, trong thành có một người thuyền trưởng tên là Bà-thi-la. Ông đến đó hỏi Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát?

Đồng tử Thiện Tài bèn đành lễ nơi chân Trưởng giả Ưu-bát-la Hoa, đi quanh vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

Bấy giờ, Thiện Tài đi về phía thành Lâu các, quán sát đường sá. Như là xem đường cao thấp, xem đường bằng phẳng hay hiểm trở, đường sạch hay nhơ, đường cong hay ngay. Dần dần tiến bước nghĩ: Ta phải thân cận Thiện tri thức đó. Thiện tri thức là nhân thành tựu việc tu hành những đạo Bồ-tát, là nhân thành tựu việc tu hành đạo Ba-la-mật, là nhân thành tựu việc tu hành đạo thâm tóm chúng sinh, là nhân thành tựu việc tu hành đạo vào khắp pháp giới vô ngại, là nhân thành tựu việc tu hành đạo khiến tất cả chúng sinh trừ tuệ ác, là nhân thành tựu việc tu hành đạo khiến các chúng sinh lìa kiêu mạn, là nhân thành tựu việc tu hành đạo khiến các chúng sinh diệt trừ phiền não, là nhân thành tựu việc tu hành đạo khiến tất cả chúng sinh bỏ những kiến chấp, là nhân thành tựu việc tu hành đạo khiến các chúng sinh nhổ tất cả gai ác độc, là nhân thành tựu việc tu hành đạo khiến tất cả chúng sinh đến thành trí Nhất thiết. Vì sao? Vì ở chỗ Thiện tri thức được tất cả pháp thiện, vì nương sức của Thiện tri thức được đạo trí Nhất thiết. Thiện tri thức rất là khó thấy khó gặp.

Đồng tử Thiện Tài suy nghĩ như vậy, đi dần đến thành Lâu các, thấy thuyền trưởng Bà-thi-la đang đứng trên bờ biển ở ngoài cửa thành. Trăm ngàn thương chủ và vô lượng dân chúng vây quanh ông.

Bà-thi-la vì họ giảng nói về pháp biển lớn, dùng phương tiện khai thị biển công

đức của Phật.

Thiện Tài đến đánh lễ nơi chân Bà-thi-la đi quanh vô lượng vòng, chắp tay cung kính, thưa:

–Bach Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề mà chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát?

Tôi nghe Thánh giả khéo dạy bảo, xin vì tôi mà giảng nói.

Bà-thi-la nói:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam! Ông đã có thể phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nay lại có thể hỏi về nhân duyên sinh đại trí, nhân duyên dứt trừ tất cả khổ sinh tử, nhân duyên đến đảo báu lớn trí Nhất thiết, nhân duyên thành tựu Đại thừa bất hoại, nhân duyên xa lìa sự bố úy sinh tử, an trụ trong những vòng Tam-muội tịch tĩnh của hành Nhị thừa, nhân duyên ngồi xe đại nguyện đi khắp mọi nơi thật hành hạnh Bồ-tát đạo vô ngại thanh tịnh, nhân duyên dùng hạnh Bồ-tát trang nghiêm đạo thanh tịnh trí Nhất thiết, tất cả chẳng thể hoại, nhân duyên quán sát khắp tất cả các pháp mười phương đều là đạo thanh tịnh không chướng ngại, nhân duyên mau có thể hưởng vào đạo thanh tịnh biển trí Nhất thiết.

Này thiện nam! Ta ở trong đường trên bờ biển ngoài cửa thành Lâu các này mà tịnh tu hạnh Đại bi tràng của Bồ-tát.

Này thiện nam! Ta xem thấy chúng sinh nghèo cùng ở châu Diêm-phù-đề này vì họ mà làm lợi ích, cho nên tu các khổ hạnh, làm cho họ được thỏa mãn theo sở nguyện của họ. Trước đem thế lợi cho họ được đầy đủ, rồi ban cho họ chánh pháp, khiến họ hoan hỷ, khiến họ tu phước hạnh, khiến họ sinh trí đạo, khiến họ thêm sức của thiện căn, khiến họ phát tâm Bồ-đề, khiến họ làm thanh tịnh nguyện Bồ-đề, khiến họ vững chắc sức đại Bi, khiến họ tu đạo diệt sinh tử, khiến họ chẳng nhằm hạnh sinh tử, khiến họ thâm tóm tất cả biển chúng sinh, khiến họ tu tất cả biển công đức, khiến họ chiếu rõ tất cả biển các pháp, khiến họ thấy tất cả biển Phật, khiến họ vào biển trí Nhất thiết trí.

Này thiện nam! Ta ở nơi đây suy gẫm như vậy, nghĩ tưởng như vậy, tạo lợi ích như vậy, cho tất cả chúng sinh.

Này thiện nam! Ta biết tất cả đảo châu báu, tất cả chỗ có châu báu, tất cả loại châu báu, tất cả thứ châu báu. Ta biết trau chuốt tất cả châu báu, xâu kết tất cả châu báu, sản xuất tất cả châu báu, làm tất cả châu báu. Ta biết tất cả đồ đựng châu báu, tất cả đồ dùng của châu báu, tất cả cảnh giới châu báu, tất cả ánh sáng châu báu. Ta biết tất cả chỗ cung điện của rồng, tất cả chỗ cung điện của Dạ-xoa, tất cả chỗ cung điện của Bộ-đa. Ta đều khéo xa tránh những chỗ đó để khỏi những tai nạn. Ta cũng biết rõ chỗ nước xoáy, chỗ cạn sâu sóng vỗ xa gần, màu nước tốt xấu. Ta cũng biết rõ nhật, nguyệt, tinh tú vận hành độ số, ngày đêm sớm chiều, thời tiết dài ngắn. Ta cũng biết rõ trên thuyền, sắt, gỗ, cứng cáp, mềm yếu, máy móc rít trơn, nước lớn nhỏ, gió nghịch thuận. Tất cả những sự tướng an nguy như vậy, ta đều biết rõ cả, nên đi thì đi, nên đậu thì đậu.

Này thiện nam! Ta dùng trí tuệ đã thành tựu đó để thường tạo lợi ích cho tất cả chúng sinh.

Này thiện nam! Ta dùng thuyền tốt chở các thương chủ đi đường yên ổn, lại thuyết pháp cho họ hoan hỷ. Ta đưa họ đến chỗ đảo báu, cho họ đầy đủ châu báu. Rồi ta đưa họ về châu Diêm-phù-đề.

Này thiện nam! Ta đem thuyền lớn qua lại như vậy, chưa có lần nào bị tổn hại.

Nếu có ai thấy thân ta, nghe ta thuyết pháp thì họ vĩnh viễn chẳng còn sợ biển sinh tử, mà được vào biển trí Nhất thiết, chắc chắn có thể làm cạn những biển ái dục, có thể dùng ánh sáng trí tuệ chiếu sáng biển ba đời, có thể làm cạn hết biển khổ của tất cả chúng sinh, có thể làm lắng trong biển tâm của tất cả chúng sinh, có thể nhanh chóng làm nghiêm tịnh tất cả biển cõi, có thể đi đến khắp biển lớn mười phương, có thể biết khắp biển căn của tất cả chúng sinh, biết rõ khắp biển hạnh của tất cả chúng sinh, thuận khắp biển tâm của tất cả chúng sinh.

Này thiện nam! Ta chỉ được mỗi hạnh Đại bi tràng này. Nếu có ai thấy ta, nghe đến ta, cùng ta đồng ở, nhớ tưởng đến ta, thì đều chẳng phí uổng. Còn như chư Đại Bồ-tát khéo du hành trong biển lớn sinh tử, chẳng nhiễm tất cả những biển phiền não, có thể bỏ tất cả những biển vọng kiến, có thể quán sát những biển pháp tánh, có thể dùng bốn Nhiếp để thâm phục biển chúng sinh, đã khéo an trụ biển trí Nhất thiết, có thể diệt trừ biển chấp trước của tất cả chúng sinh, có thể bình đẳng trụ nơi biển tất cả thời gian, có thể dùng thần thông vượt qua biển chúng sinh, có thể theo thời nghi điều phục biển chúng sinh, thì ta làm sao biết hết được nói hết được hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Phương Nam của xứ này có thành tên là Khả lạc. Trong thành ấy có Trưởng giả tên là Vô Thượng Thắng. Ông đến đó hỏi Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát?

Đồng tử Thiện Tài bèn đánh lễ nơi chân thuyền trưởng Bà-thi-la, đi quanh vô lượng vòng, buồn bã rơi lệ, ân cần chiêm ngưỡng, tâm thiết tha cầu Thiện tri thức, rồi từ tạ ra đi.

Lúc đó, Thiện Tài phát tâm đại Từ cùng khắp, tâm đại Bi nhuần thấm, tiếp nối không dứt, phước đức trí tuệ hai thứ trang nghiêm, lìa bỏ tất cả phiền não trần cấu, chứng pháp bình đẳng, tâm không cao thấp, nhổ gai bất thiện, diệt tất cả chướng, kiên cố tinh tấn làm hào tướng, Tam-muội sâu xa làm vườn tược, dùng mặt trời trí tuệ phá tối vô minh, dùng gió phương tiện nở hoa trí tuệ, dùng nguyện vô ngại sung mãn pháp giới, tâm thường hiện nhập thành trí Nhất thiết. Như vậy mà cầu đạo Bồ-tát.

Thiện Tài đi dần đến thành Khả lạc, thấy Trưởng giả Vô Thượng Thắng trong rừng Vô ưu đại trang nghiêm tràng ở phía Đông thành, có vô lượng thương chủ và năm ngàn cư sĩ vây quanh. Trưởng giả xử lý phán đoán đủ những việc nhân gian. Rồi Trưởng giả lại nhân đó vì đại chúng mà thuyết pháp, làm cho họ khởi hẳn tất cả ngã mạn, rời ngã và ngã sở, bỏ chỗ tích tụ, diệt tham lam keo kiệt ganh ghét, tâm được thanh tịnh không uế trước, được sức tín tịnh, thường thích thấy Phật, thọ trì Phật pháp, sinh sức Bồ-tát, khởi hạnh Bồ-tát, nhập Tam-muội Bồ-tát, được trí tuệ Bồ-tát, trụ chánh niệm Bồ-tát, thêm chí nguyện Bồ-tát.

Bấy giờ, Thiện Tài thấy Trưởng giả Vô Thượng Thắng đã vì đại chúng thuyết pháp xong, liền đến đánh lễ nơi chân Trưởng giả, giây lâu mới đứng dậy thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi là Thiện Tài. Tôi là Thiện Tài. Tôi chuyên tìm cầu hạnh Bồ-tát.

Bạch Thánh giả! Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát? Bồ-tát làm thế nào tu đạo Bồ-tát, mà lúc tu học thường có thể hóa độ tất cả chúng sinh, thường có thể hiện thấy tất cả chư Phật, thường được nghe tất cả Phật pháp, thường có thể trụ trì tất cả Phật pháp, thường có thể hưởng nhập tất cả pháp môn, vào tất cả cõi học hạnh Bồ-tát, trụ nơi tất cả kiếp tu đạo Bồ-tát, có thể biết thần lực của tất cả Như Lai, có thể được tất cả Như Lai hộ niệm, có thể được trí tuệ của tất cả Như Lai?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trưởng giả Vô Thượng Thắng nói:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam! Ông đã có thể phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Này thiện nam! Ta thành tựu sức thần thông không dựa không tạo, hạnh môn của Bồ-tát, đến tất cả xứ.

Này thiện nam! Thế nào là Hạnh môn của Bồ-tát đến tất cả xứ?

Này thiện nam! Ta ở trong tất cả chúng sinh nơi Dục giới nơi đại thiên thế giới này, đó là tất cả Đao-lợi thiên, tất cả Tu-dạ-ma thiên, tất cả Đâu-suất-đà thiên, tất cả Thiện biến hóa thiên, tất cả Tha hóa tự tại thiên, tất cả Ma thiên và tất cả chỗ ở của chư Thiên, Long, Dạ-xoa, La-sát, Cưu-bàn-trà, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân và phi nhân. Ta ở trong tất cả nơi đó vì tất cả chúng sinh thuyết pháp, làm cho họ bỏ phi pháp dứt tranh luận, trừ chiến đấu, thôi tranh chấp, phá oan kiết, mở trói buộc, thoát lao ngục, khỏi sợ hãi, dứt sát sinh, cho đến tà kiến và tất cả nghiệp ác, làm cho họ dừng hẳn những sự chẳng nên làm, khiến họ thuận làm tất cả pháp lành, khiến họ học tất cả kỹ nghệ, làm lợi ích ở thế gian. Vì họ mà phân biệt các thứ luận thuyết khiến cho họ hoan hỷ, cho họ dần dần thành thực. Tùy thuận ngoại đạo, vì họ mà giảng thặng trí, cho họ dứt kiến chấp, cho họ nhập Phật pháp, cho đến tất cả Phạm thiên nơi cõi sắc, ta cũng vì họ giảng nói pháp thù thắng.

Như ở đại thiên thế giới này, trong số thế giới nhiều như số vi trần của mười vô số trăm ngàn ức triệu cõi Phật, ta cũng vì tất cả chúng sinh mà giảng nói Phật pháp, pháp Bồ-đề-tát, pháp Thanh văn, pháp Độc giác.

Ta giảng nói về địa ngục, chúng sinh nơi địa ngục, nói con đường hưởng tới địa ngục; nói súc sinh, nói sự sai biệt của súc sinh, nói súc sinh thọ khổ, nói con đường hưởng tới súc sinh; nói cõi Diêm-la vương, nói khổ của cõi Diêm-la vương, nói con đường hưởng tới cõi Diêm-la vương; nói nhân gian, nói khổ vui của nhân gian, nói con đường hưởng về nhân gian; nói cõi trời, nói vui của cõi trời, nói con đường hưởng về cõi trời.

Ta thuyết pháp là vì muốn mở bày, làm rõ công đức của Bồ-đề-tát, vì làm cho chúng sinh lìa bỏ khổ hoạn sinh tử, vì làm cho họ biết thấy những công đức vi diệu của trí Nhất thiết, vì muốn cho họ biết ở trong các loài thì mê hoặc thọ khổ, vì cho họ thấy biết pháp không chướng ngại, vì muốn hiển thị chỗ nhân sinh khởi của tất cả thế gian, vì muốn hiển bày thế gian tịch diệt là vui, vì làm cho họ chứng pháp không dựa nương của Phật, vì làm cho họ diệt hẳn các phiền não, vì làm cho họ có thể chuyển pháp luân của Phật. Ta vì chúng sinh giảng nói pháp như thế.

Này thiện nam! Ta chỉ biết mỗi pháp môn thanh tịnh, tu hạnh Bồ-đề-tát đến tất cả xứ, sức thần thông không nương không tạo này. Còn như chư Đại Bồ-đề-tát đầy đủ tất cả thần thông tự tại, đều có thể đến khắp tất cả cõi Phật, được bậc phổ nhãn, đều nghe tất cả âm thanh ngôn thuyết, trí tuệ tự tại vào khắp các pháp, không trái không tranh, dưng kiện không ai bằng, dùng tướng lưới rộng dài phát ra tiếng bình đẳng, thân tướng của các vị đẹp đẽ cùng chư Như Lai rốt ráo không hai không khác, trí thân rộng lớn vào khắp cảnh giới ba đời không ngần mé đồng với hư không, thì ta làm sao biết được, nói hết được hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Phương Nam của xứ này có một cõi nước tên là Thâu-na, nước đó có thành tên là Ca-lăng-ca lâm, trong thành có Tỳ-kheo-ni tên là Sư Tử Tần Thân. Ông đến đó hỏi Bồ-đề-tát làm thế nào học hạnh Bồ-đề-tát, tu đạo Bồ-đề-tát?

Đồng tử Thiện Tài bèn đánh lễ nơi chân Trưởng giả Vô Thượng Thắng, đi quanh

vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

Thiện Tài đi dần đến thành Ca-lăng-ca lâm tìm Tỳ-kheo-ni Sư Tử Tần Thân khắp mọi nơi.

Có vô số người đều bảo Tỳ-kheo-ni này hiện ở trong vườn Nhật quang của vua Thắng Quang hỷ cúng, đương thuyết pháp tạo lợi ích cho vô lượng chúng sinh.

Thiện Tài liền đến vườn Nhật quang, quán sát khắp nơi thấy trong vườn ấy có một đại thọ tên Mãn nguyệt, tàng cây như lầu gác, phóng ra ánh sáng lớn chiếu một do-tuần, thấy một cây lá tên Phổ phúc, hình như cây lọng, phóng ra ánh sáng màu Tỳ-lưu-ly xanh biếc, thấy một cây hoa tên Hoa tạng cao lớn hình như núi Tuyết, tuôn những hoa đẹp không cùng tận, như cây Ba-lợi-chất-đa-la nơi cung trời Đao-lợi. Lại thấy một cây quả cam lộ, hình như tòa núi vàng thường phóng ra ánh sáng, sai trĩu những trái cam lộ. Lại thấy một cây báu ma-ni tên Tỳ-lô-giá-na tạng, hình đẹp không gì bằng, châu báu tâm vương ma-ni ở trên chót cây, vô số châu báu ma-ni sắc tướng trang nghiêm khắp cây. Lại thấy cây y tên Thanh tịnh, những y phục nhiều màu thả rủ nghiêm sức. Lại có cây âm nhạc tên Hoan hỷ, tiếng nhạc rất hay hơn cả nhạc trời. Lại có cây hương tên Phổ trang nghiêm, hằng phát mùi thơm xông khắp mười phương không chướng ngại.

Trong vườn lại có suối chảy, ao mát, tất cả đều trang nghiêm bằng bảy báu, bùn hắc chiên-đàn chứa đựng trong đó, các chân kim thượng diệu trải mặt đáy, tràn đầy nước tám công đức. Các loại hoa sen bốn màu xanh, vàng, đỏ, trắng phô bày trên mặt nước.

Trong vườn có vô lượng cây báu bày hàng khắp nơi. Mỗi gốc cây có một tòa Sư tử, trang nghiêm với các thứ châu báu quý giá, dùng Thiên y để trải, ướp bằng hương diệu, rải những lụa báu, giăng những trướng báu, lưới vàng Diêm-phù-đàn che phía trên, chuông báu nhẹ rung vang tiếng vi diệu.

Hoặc có gốc cây bày tòa Sư tử tạng hoa sen, hoặc có gốc cây bày tòa Sư tử tạng hương vương ma-ni, hoặc có gốc cây bày tòa Sư tử tạng long trang nghiêm ma-ni vương, hoặc có gốc cây bày tòa Sư tử tạng bảo Sư tử tụ ma-ni vương, hoặc có gốc cây bày tòa Sư tử tạng Tỳ-lô-giá-na ma-ni vương, hoặc có gốc cây bày tòa Sư tử tạng mười phương Tỳ-lô-giá-na ma-ni vương.

Mỗi tòa Sư tử đều có mười vạn tòa báu sư tử vây quanh, đều đủ vô lượng thứ trang nghiêm.

Trong vườn Nhật quang này, đầy những châu báu như trên đảo châu báu ngoài biển lớn, dùng y ca lân đà trải mặt đất, y này rất êm mát mềm mại, đập lên thì lún bàn chân, nhấc chân thì hoàn lại.

Có vô lượng thứ chim cất tiếng hót hòa nhã.

Rừng cây báu chiên-đàn trang nghiêm rất đẹp, thường tuôn các loại hoa đẹp vô tận, như vườn tạp hoa của Thiên đế Thích.

Hương vương không gì sánh thơm ngát khắp nơi, như Thiện pháp đường của Thiên đế.

Những cây âm nhạc, cây Đa-la báu, những lưới linh báu, phát ra tiếng vi diệu, như tiếng ca ngâm của Thiên nữ Thiện Khẩu ở cung trời Tự tại.

Những cây như ý thả rủ các thứ y đẹp trang nghiêm rộng lớn như biển lớn, có vô lượng màu sắc.

Trăm ngàn lầu gác trang nghiêm bằng châu báu, như thành Thiện kiến ở cung trời Đao-lợi.

Lọng báu giảng rộng như đỉnh núi Tu-di.

Ánh sáng chiếu sáng như cung trời Phạm vương.

Thiện Tài thấy vườn Nhật quang có vô lượng công đức, đủ thứ trang nghiêm. Đây là do hạnh nghiệp của Bồ-tát tựu thành căn lành xuất thế phát khởi, công đức cúng dường chư Phật sinh ra, tất cả thế gian không đâu sánh bằng.

Đây cũng là do Tỳ-kheo-ni Sư Tử Tần Thân thấu rõ pháp như huyễn, chứa nhóm phước đức nghiệp thiện rộng lớn thanh tịnh mà thành tựu.

Thiên, Long, tám Bộ vô lượng chúng sinh trong đại thiên thế giới đều vào vườn này vẫn không chật hẹp. Vì sao? Vì do sức nơi oai thần chẳng thể nghĩ bàn của Tỳ-kheo-ni Sư Tử Tần Thân này.

Thiện Tài thấy Tỳ-kheo-ni ngồi khắp trên tất cả tòa đại Sư tử bên những cội cây, thân tướng đoan nghiêm, oai nghi tịch tĩnh, các căn điều thuận như đại Tượng vương, tâm không cấu trược, như ao trong sạch, khắp giúp ích chỗ mong cầu của mọi người như châu báu như ý, không nhiễm thế gian như hoa sen, tâm vô úy như Sư tử vương, hộ trì tịnh giới vững vàng như núi Tu-di, có thể làm cho người thấy tâm được thanh tịnh như diệu hương vương, có thể trừ phiền não của chúng sinh như hương diệp chiên-đàn trong núi Tuyết, chúng sinh được thấy thì hết khổ như Dược Vương Thiện Kiến, kẻ trông thấy chẳng luống uổng như Bà-lâu-na thiên, có thể sinh trưởng tất cả mầm thiện căn như ruộng phì nhiêu.

Tại mỗi tòa đại Sư tử, chúng hội không đồng nhau, lời thuyết pháp cũng đều sai khác.

Hoặc thấy chỗ thì chúng hội là trời Tịnh cư, thượng thủ là Thiên vương Đại Tự Tại, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn giải thoát Vô tận.

Chỗ thì chúng hội là Phạm thiên, Phạm vương Ái Lạc làm thượng thủ, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Luận phổ môn ngôn ngữ âm thanh thanh tịnh sai biệt.

Chỗ thì chúng hội là Thiên tử, Thiên nữ Tha hóa tự tại thiên, Thiên vương Tự Tại làm thượng thủ, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Tâm của Bồ-tát thanh tịnh.

Chỗ thì chúng hội là Thiên tử, Thiên nữ Thiện biến hóa thiên, Thiên vương Thiện Hóa làm thượng thủ, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Nhất thiết pháp thiện trang nghiêm.

Chỗ thì chúng hội là Thiên tử, Thiên nữ Đâu-suất thiên, Thiên vương Đâu-suất làm thượng thủ, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Tạng xoay chuyển tâm.

Chỗ thì chúng hội là Thiên tử, Thiên nữ Dạ-ma thiên, Thiên vương Dạ-ma làm thượng thủ, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Vô biên trang nghiêm.

Chỗ thì chúng hội là Thiên tử, Thiên nữ Đao-lợi thiên, Thích ĐỀ-hoàn-nhân làm thượng thủ, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Môn chán lìa.

Chỗ thì chúng hội là chư Long tử, Long nữ, Long vương Bách Quang Minh, Long vương Nan-đà, Long vương Ưu-ba-nan-đà, Long vương Ma-na-tử, Long vương Y-la-bạt-nan-đà, Long vương A-na-bà-đạt-đa, Long vương Sa-già-la làm thượng thủ, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Cảnh giới quang minh trang nghiêm của thần thông Phật.

Chỗ thì chúng hội là thần Dạ-xoa, Thiên vương Tỳ-sa-môn làm thượng thủ, Tỳ-

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Cứu hộ chúng sinh tạng.

Chỗ thì chúng hội là thần Càn-thát-bà, Thiên vương Trì Quốc làm thượng thủ, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Vô tận hỷ.

Chỗ thì chúng hội là A-tu-la, A-tu-la vương La-hầu làm thượng thủ, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Môn trí mau chóng trang nghiêm pháp giới.

Chỗ thì chúng hội là Ca-lâu-la, Ca-lâu-la vương Tiệp Trì làm thượng thủ, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Sự động biến các hữu.

Chỗ thì chúng hội là Khẩn-na-la, Khẩn-na-la vương Đại Thọ làm thượng thủ, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Phật hạnh quang minh.

Chỗ thì chúng hội là Ma-hầu-la-già, Ma-hầu-la-già vương Am-la Lâm làm thượng thủ, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Sinh tâm của Phật hoan hỷ.

Chỗ thì chúng hội là vô lượng trăm ngàn nam tử nữ nhân, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Hạnh thù thắng.

Chỗ thì chúng hội là La-sát, Đại Thọ La-sát Vương Thường Đoạt Tinh Khí làm thượng thủ, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Phát sinh tâm bi mẫn.

Chỗ thì chúng hội là chúng sinh tin ưa thừa Thanh văn, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Thắng trí quang minh.

Chỗ thì chúng hội là chúng sinh tin ưa Thừa duyên giác, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Công đức Phật quảng đại sáng tỏ.

Chỗ thì chúng hội là chúng sinh tin ưa Đại thừa. Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Trí quang minh Tam-muội Phổ môn.

Chỗ thì chúng hội là Bồ-tát mới phát tâm, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Nhất thiết Phật nguyện Tụ.

Chỗ thì chúng hội là Bồ-tát Đệ nhị địa, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Ly cấu luân.

Chỗ thì chúng hội là Bồ-tát Đệ tam địa, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Tịch tĩnh trang nghiêm.

Chỗ thì chúng hội là Bồ-tát Đệ tứ địa, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Sinh cảnh giới nhất thiết trí.

Chỗ thì chúng hội là Bồ-tát Đệ ngũ địa, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Tạng diệu hoa.

Chỗ thì chúng hội là Bồ-tát Đệ lục địa, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Tạng Tỳ-lô-giá-na.

Chỗ thì chúng hội là Bồ-tát Đệ thất địa, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Phổ trang nghiêm địa.

Chỗ thì chúng hội là Bồ-tát Đệ bát địa, Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Biến pháp giới cảnh giới thân.

Chỗ thì chúng hội là Bồ-tát Đệ cửu địa. Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Vô sở đắc lực trang nghiêm.

Chỗ thì chúng hội là Bồ-tát Đệ thập địa. Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Vô ngại luân.

Chỗ thì chúng hội là Thần Chấp Kim cang. Tỳ-kheo-ni này vì họ giảng nói pháp môn tên là Kim cang trí na-la-diên trang nghiêm.

Đồng tử Thiện Tài thấy chúng sinh trong tất cả các cõi như thế đã thành thực, đã điều phục, có thể làm pháp khí, đều vào trong vườn này quây quần ngồi quanh dưới bảo

tọa. Tỳ-kheo-ni Sư Tử Tần Thân tùy theo ý muốn, sự hiểu hơn kém liệt sai khác, vì họ thuyết pháp khiến họ chẳng thoái chuyển nơi đạo quả Vô thượng Bồ-đề. Vì sao? Vì Tỳ-kheo-ni này nhập bậc Phổ nhân xả, chứng được môn Bát-nhã ba-la-mật, môn Bát-nhã ba-la-mật diễn nói tất cả Phật pháp, môn Bát-nhã ba-la-mật nên pháp giới sai biệt, môn Bát-nhã ba-la-mật hủy hoại tất cả chương ngại, môn Bát-nhã ba-la-mật sinh tâm thiện cho tất cả chúng sinh, môn Bát-nhã ba-la-mật thù thắng trang nghiêm, môn Bát-nhã ba-la-mật tạng chân thật vô ngại, môn Bát-nhã ba-la-mật pháp giới viên mãn, môn Bát-nhã ba-la-mật tạng tâm, môn Bát-nhã ba-la-mật Tạng xuất sinh khắp.

Trong mười môn này, đứng đầu là môn Bát-nhã ba-la-mật.

Tỳ-kheo-ni này nhập vô số trăm ngàn môn Bát-nhã ba-la-mật như vậy.

Tất cả Bồ-tát và chúng sinh trong vườn Nhật quang này đều là do Tỳ-kheo-ni Sư Tử Tần Thân khuyến phát tâm thọ trì chánh pháp, tư duy tu tập, đều được không thoái chuyển nơi đạo Chánh giác vô thượng.

Đồng tử Thiện Tài thấy khu vườn như vậy, tòa báu như vậy, kinh hành như vậy, chúng hội như vậy, thần lực như vậy, biện tài như vậy, lại nghe pháp môn chẳng thể nghĩ bàn Pháp vân rộng lớn nhuần thấm tâm mình, bèn nghĩ: Ta sẽ đi quanh bên phải Tỳ-kheo-ni này vô lượng trăm ngàn vòng.

Lúc đó, Tỳ-kheo-ni Sư Tử Tần Thân phóng ra ánh sáng lớn chiếu khắp khu vườn Nhật quang và chúng hội.

Thiện Tài liền thấy thân mình cùng tất cả cây cối trong vườn đều đi quanh bên phải Tỳ-kheo-ni này cả vô lượng trăm ngàn muôn vòng.

Đi quanh xong, Thiện Tài chấp tay thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Tôi nghe Thánh giả khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho.

Tỳ-kheo-ni nói:

–Này thiện nam! Ta được môn giải thoát tên là Thành tựu trí nhất thiết.

Thiện Tài thưa:

–Bạch Thánh giả! Vì sao gọi là Thành tựu trí nhất thiết?

Tỳ-kheo-ni nói:

–Này thiện nam! Ánh sáng của trí này, trong một niệm chiếu soi khắp tất cả Phật pháp nơi ba đời.

Thiện Tài thưa:

–Bạch Thánh giả! Ánh sáng của trí này, cảnh giới như thế nào?

Tỳ-kheo-ni nói:

–Này thiện nam! Ta nhập môn ánh sáng của trí này, xuất sinh hết thấy các Tam-muội vương. Do Tam-muội này nên được thân ý sinh đi đến chỗ của Bồ-tát Nhất sinh bổ xứ ở cung trời Đâu-suất trong tất cả mười phương thế giới.

Trước mỗi Bồ-tát, ta hiện thân nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật. Mỗi thân dâng các thứ cúng dường nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật. Đó là hiện thân Thiên vương, cầm mây hoa, mây tràng hoa, hương đốt, hương xoa và hương bột, y phục, chuỗi báu, cờ phướn, lọng lụa, lưới báu, trướng báu, tạng báu, đèn báu, tất cả các vật dụng trang nghiêm như thế, ta đều cầm dâng lên cúng dường.

Như ở chỗ Bồ-tát nơi cung trời Đâu-suất, nơi Bồ-tát trụ thai, xuất thai, tại gia, xuất gia, đến đạo tràng, thành Chánh giác, chuyển pháp luân, nhập Niết-bàn, trong khoảng

thời gian đó, hoặc ở cung Trời, hoặc ở cung Rồng, cho đến ở cung người, ở chỗ mỗi mỗi Đức Như Lai, ta đều cúng dường như vậy.

Nếu có chúng sinh nào biết ta cúng dường chư Phật như vậy, thì đều được chẳng thoái chuyển nơi Vô thượng Bồ-đề.

Nếu chúng sinh nào đến chỗ của ta, thì ta vì họ giảng nói Bát-nhã ba-la-mật.

Này thiện nam! Ta thấy tất cả chúng sinh, vì trí nhãn thấy rõ nên ta chẳng phân biệt tướng của chúng sinh, nghe tất cả ngữ ngôn, vì tâm không chấp trước nên ta chẳng phân biệt tướng của ngữ ngôn, thấy tất cả Như Lai, vì thấu rõ Pháp thân nên ta chẳng phân biệt tướng của Như Lai, trụ trì tất cả pháp luân, vì ngộ tự tánh của pháp nên ta chẳng phân biệt tướng của pháp luân, một niệm biết khắp tất cả pháp, vì biết pháp như huyễn nên ta chẳng phân biệt tướng của pháp.

Này thiện nam! Ta chỉ biết mỗi môn giải thoát Thành tựu trí Nhất thiết này. Còn như chư Đại Bồ-tát tâm không phân biệt biết khắp các pháp, một thân ngồi yên mà hiện bày đầy khắp cả pháp giới, ở trong tự thân hiện tất cả cõi, khoảng một niệm đến khắp tất cả chỗ của chư Phật, ở trong tự thân hiện khắp tất cả thần lực của chư Phật, dùng một sợi lông đỡ hết vô số thế giới của chư Phật lên, trong một lỗ chân lông nơi tự thân hiện sự thành hoại của vô số thế giới, trong khoảng một niệm cùng với vô số chúng sinh đồng ở, trong khoảng một niệm vào vô số kiếp, thì ta làm sao biết được, nói hết được hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Phương Nam của xứ này có một nước tên là Hiểm nạn, nước đó có thành tên là Bảo trang nghiêm, trong thành ấy có một nữ nhân tên là Bà-tu-mật-đa. Ông đến đó hỏi Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Đồng tử Thiện Tài bèn đánh lễ nơi chân Tỳ-kheo-ni Sư Tử Tần Thân, đi quanh theo phía bên phải vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

